

paa det bestemteste maa væge Statsbanerne imod at skulle bringe økonomiske Ofre i den Anledning.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte ogsaa et Spørgsmaal af almen Betydning, idet han udtalte en Beklagelse af, at de givne Bevillinger ikke kommer til fuld Anvendelse, og det ærede Medlem og med ham flere andre ærede Talere har med Henvisning til Statsregnskabet sammenholdt med Finansloven vist, at dette forholder sig saaledes. Jeg udtalte mig ogsaa om dette Spørgsmaal i Fjor, og Finansministeren har ved sin Fremlæggelsestale i Aar berørt det. Jeg skal gentage, hvad jeg tidligere har udtalt, at jeg er enig med det ærede Medlem og de øvrige ærede Talere i, at det er sundest og bedst, at Bevillingerne kommer til Udførelse netop i det Omfang, hvori de er givne, men selvfølgelig maa man forbeholde sig, at saadanne Bevillinger, der hviler paa Beregninger og Overslag, ikke paa Kroner og Øre kan stemme med de Beløb, der udgives. Men det er sundest og bedst at tilstræbe saa stor Overensstemmelse mellem Finansloven og Statsregnskabet som muligt, og det har været mig magtpaaliggende allerede fra i Fjor — det er ikke i Aar, jeg har tilegnet mig denne Tankegang — at bidrage dertil. En Maade at bidrage dertil er: ikke at søge større Bevillinger, end man virkelig har Brug for. Det har ikke været Systemet. Jeg tror, man har taget med temmelig rund Haand paa de Forslag, som er fremkommet, man har heller ikke fra Statsbanernes Side holdt stærkt nok paa ikke at faa bevilget mere, end man strengt taget havde Brug for. Det er et nyt System, jeg her ønsker at indføre, og som jeg allerede har arbejdet adskilligt paa. Men det støder paa Vanskeligheder, man ikke maa overse. Det støder, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds rigtigt gjorde opmærksom paa, bl. a. paa den Vanskelighed, at Kontorerne Arbejde jo skal følge med, at man i Kontorerne uvilkaarligt maa være indrettet paa en vis Regelmæssighed i Anlæggenes Omfang. Der kan, naar man er færdig med Udarbejdelsen af Enkeltheder, komme nye Synspunkter frem, idet man ser, at det Resultat, man er naaet til, ikke vil være praktisk, og man altsaa maa tage Sagen op igen, begynde forfra paa Projekteringen, og der kan ogsaa, hvad der mange Gange har forsinket en Sags Fremskriden, ske Henvendelser til Ad-

ministrationen fra lokal Side. Mange af de ærede Medlemmer vil være sig bevidst, i hvor høj Grad man fra lokal Side ønsker at øve Indflydelse paa Anlæggenes Udførelse, endda ned til de allermindste Enkeltheder. Med disse Henvendelser, som saaledes fremkommer fra de vedkommende Beboere — og dem bør Administrationen naturligvis have Øret aabent for —, gaar der ogsaa Tid. Endelig kan der indtræde Hindringer, som ingen kan være Herre over, det er f. Eks. langt fra ligegyldigt, hvorledes Klimaet stiller sig Vinteren igennem. Har man en mild Vinter, vil man kunne komme langt frem i Modsætning til, naar Vejret er uheldigt. En anden Hindring kan indtræde ved Mangel paa Tilførsel af de fornødne Materialier. Det er desværre en Hindring, vi gentagende har staaet overfor, f. Eks. har der ved Funder — Bramminge-Banen været nogen Forsinkelse, fordi man ikke i rette Tid kunde fremskaffe Jern til nogle Betonbroer, der skulde bygges ved den Bane. Alt i alt mener jeg dog, at disse Hindringer ikke bør kunne foraarsage saa store Afgivelser fra Plan til Udførelse som dem, vi hidtil har været Vidne til. Man maa begrænse Bevillingerne til det, man virkelig efter en nøgtern Beregning mener at kunne bruge, og saa maa man naturligvis forfølge Arbejdernes Gang.

De ærede Medlemmer fra Silkeborg (Jacob Christensen) og fra Næstved (Andreasen) gør mig nogen Uret, naar de særlig foreholder mig Uoverensstemmelse mellem Bevillingen til Funder—Bramminge-Banen og de tilsvarende Tal paa Statsregnskabet, thi disse Tal var netop fremme ved Behandlingen af denne Sag i Fjor, da jeg paa Foranledning oplyste, hvor meget der paa det Tidspunkt var brugt af den paagældende Bevilling. Jeg maa sige, at jeg med Hensyn til denne Bane venter mig, at Forholdet i Aar vil stille sig væsentlig gunstigere end i Fjor, selv om det paa Grund af enkelte Hindringer maatte vise sig, at Bevillingen ikke bliver fuldt optaget. Det ærede Medlem fra Silkeborg beklagede i Forbindelse hermed, at Bevillingen til Funder—Bramminge-Banen er opført med 2 Millioner og ikke, som han havde Grund til at vente det, med 3,200,000 Kr., hvilket var den Sum, som var opført paa en Arbejdsplan, jeg forelagde Finansudvalget i Fjor. Det ærede Medlem vilde i den Anledning gerne have Svar paa, om denne Nedsættelse nu vilde bevirke, at Banen blev senere færdig til at tages i Brug. Aarsagen til, at Be-